

Levent Kuş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.8.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

"A" Ve Diğer Dört Harf

Hiç aklımda olmayan bir şey yaptım bu akşam.
Hiç aklımda olmayan birini aradım.
Bazen aklıma gelen ikisini de öğlen...
Sen hep aklımdasın.
Arayamıyorum bir türlü seni, ulaşamıyorum.
Benden başka engel yok oysaki.
Bir saat uzaktasın benden.
Dünyayı tersten dolaşmak gibi geliyor bu mesafe.
Aşabilsem o yolu, bir de kendimi...
Artık gözümde canlanmayan yüzüne karşı,
"A" desem, dökülecek diğer dört harf
Ve bir sürü kelime, birikmiş bir sürü cümle.
Dokuz yıldır beceremediğim gibi, yarın da beceremeyeceğim galiba bu işi.

02:25
12.11.'03 Narlıdere / İzmir

Levent Kuş

"Demitti" Dersiniz'(Delinin Not Defterinden)

Şu an, şuracıkta
Söksem kalbimi yerinden,
Koysam soğuk mermer sehpaye.
Olsa ki damarları kopmasa,
Veya kopsa,
Ama atsa yine de;
Güp güp...
Ne renktir acaba?
Kırmızıyı boşver,
Ak mı, kara mı?
Gri değildir büyük ihtimal.
Yok yok değildir.
Benim kalbim gri mi olurmuş.
Ya güvenir, ya güvenmez
Ya inanır, ya inanmaz.
Acabası yoktur,
Ya sever, ya sevmez...

Çok kusur bulsam da kendimde
Akıldan ileri gelir bunlar.
İyi de ben akılsız mıyım yoksa?
Ya da akli az.
Başkalarına göre, belki de.
Aptal bile görünürüm çok zaman.
Görülürüm daha doğrusu.
Zaten benden adam da olmaz.
Hele "delikanlı", "yiğit" hiç...
Yufka yürekli, cıvıgın teki
Ha sahi;
Yufka yürekliyle çetin yollar mı aşılmaz?
Yoksa taş kalpliden insan mı olmaz?
Arasını buluruz bir ara.

Meseleye dönelim;
Söktüğümüz gri değildir,
Kara da değildir be! ..
Bilerek yapmadım ki yanlışlarımı.
Beyazdır be benim yüregim
Ak pak, apak, bembeyaz...
Bembeyaz
Bembe...
Be...
Ne var, olamaz mı?
Bu çok karbondioksitli asırda
Bembeyaz ne kaldı ki...
Her şey lekeleniyor zamanla.
Sadece var oldukları için bile.
Hem ayda bile var o kadarcık leke
O lekelerimi de siliyorum
Aydan da beyazım şimdi
Bembeyazım işte
Bembeyaz benim kalbim.

Vallahi iyi insanım ben
Kalbim niye beyaz olmasınki?

Şiz inanmayın yine de.
Ölünce otopsi istiyorum.
Yok şimdi olmaz
Neşterden korkuyorum
Neşterden işte...
Ölünce açın içimi, görün herşeyi
"Demışti" dersiniz o zaman,
"İyi bilirdik" dersiniz
Haklarınızı bile helal edersiniz.
Ben öldükten sonra etmeyin be!
İstemiyorum! ! !
Hiçbir şey de demeyin ardımdan,
Lazım değil.
Çenazeme de gelmeyin hatta!
Üç kişi kılar namazımı.
Çok bile!
Ama "demışti" dersiniz.

Levent Kuş

“Usta! Çek ordan bi tekmiş işkembe.”

“Usta! Çek ordan bi tekmiş işkembe.”

“Tanesi bol olsun.”

Bu lokanta böyle nidalarla inlemeyecek artık.

İster sarımsaklı veririm işkembeyi,

İster sirkeli.

Belki tekmiş, belki sade.

Tanesine karışmak ta kimin haddine...

Güvecin suyu fazla falan olamaz.

Aslında benim lokantamda karın doyuracak adam değilsiniz ya...

Yiyin tuzsuz, sade pilavı,

Gidin işinize.

Ne verirsem onu yiyeceksiniz.

“Usta! Çek ordan bi tekmiş işkembe.”

“Tanesi bol olsun.”

Bu lokanta böyle nidalarla inlemeyecek artık.

Bundan böyle istediğinizce yiyemeyeceksiniz,

İstediğimle yetineceksiniz.

Şükür edin henüz iflas etmedim.

Ya da üzölün.

Levent Kuş

Ani Müdahale

Müziğin gavurcadan arabeske evrim geçirdiği bu saatlerde,
Ani bir şeylere müdahale etmek için
Ya da ani hiçbir şeyin olmayacağını bilerek,
Ama müdahale etme arzusuyla bekliyorum sabahı,
Güneşin yelkovanı dürtte dürtte döndürmesini.
Ani bir şeyler olsa
Ve ben değil, birileri müdahale etse,
Bana, alışılacağı, bu gidişle de alışılacağı hayatıma.
Daha fazla alışmasam bu hayata.
Küçük bir krallığım var.
Belki çok küçük, minicik.
Krallığım kadar küçücük,
Krallığım kadar sınırlı bir kralım.
Ama kralım...
Bu gerçek rüyadan,
Herkesin uykuyu adımladığı bu arabesk saatlerde
Uyanıyorum.
Yine sen geldin çünkü aklıma.
Işığı bile kapattırmıştım halbuki.
Telsiz aksesuarlı masanın gerisinde,
Adi panzot kaplı koltuğumda
Yani tahtımda uyumaya hazırdım.
Gözlerimin ikisini birden kapatmıştım.
Telsiz frekanslarının boğuşması bile uykuma engel olamayacakken
Birileri "dikkat! " diye haykırış kıvamında avazlamışçasına dağıldı her şey,
Uykum, rehavet, krallığım...
Yine sen geldin çünkü aklıma.
Yeter artık, aniden olmasa bile müdahale et bana.

02:10

10.11.'03 A.M.M. Narlıdere / İzmir

Levent Kuş

Aşka Dair

Aşkın tarifi yapılır, lüğatler yetmez,
Felsefeler kafi gelmez onu anlatmaya.
Herbirşeyi kotaranlar üç harfle başedemez.
Tek kelimesin bende aşka dair.

İlk aşk nakşolur hep gönüllere.
Nice heyecan yaşar insan aşk sandığı.
Son aşk siler süpürür evvelini.
Duygularımın bütünüsün aşka dair.

Aklı limelenmiş; şu damdan aşka atlayanın,
Dip masadakiyse her kadehte aşk içiyor sanki.
Şükrolsun sadece Mecnunum Kays misali.
Tek marazımsın aşka dair.

Nabi, Fuzuli, Yahya Kemal,
Faruk Nafiz, Cahit Sıtkı, Karakoç...
Binlerce şiirle bitirememişler aşkı.
Yazdığım tek şiirsin aşka dair.

Levent Kuş

Ben Kimseye Ağlamadım

ben kimseye ağlamadım.
ölenlerime bile...
sana ağladım
beni bilmeyişine,
bilip te bilmeyişine,
beni, benim istediğim gibi,
bildiğim gibi bilmeyişine...
yıllarıma girişine,
geçip gidişine ağladım.

ben kimseyi sevmedim.
çocuklarını sevdim sandım
belki de sevmeye zorladım
üç günde geçti
hiç acımadı

bazıları da beni sevdi
ne buldular bilmem (senin bulamadığın)
merak etmedim, sormadım.
meyil bile etmedim.

'önce ben sevmeliydim'
belki mantığı yok,
belki de yaşamak kadar,
varlığım kadar mantıklı
hayatım ne kadar mantıklıysa,
o kadar işte...
'önce ben sevmeliydim'
seni sevdim
önce ben sevdim
sonra...
yine ben.
sevmeyişinden sonra da yani.
ben hep sevdim.
ne yazık hep ben sevdim.

Levent Kuş

Biliyorum

Gidiyorum bir yolda,
Viraj, çakıl, çakırdikenini dolu.
Geri dönsem...
Gelirken ayaklarımı yırtan dikenler, taşlar,
Gülerek, yara üzerine yara açacaklar dönerken.
Dönüş yok, dönüş mümkünsüz, dönemem...
Biliyorum.
Devam ediyorum yoluma
Bitti, bitecek ümidiyle devam ediyorum.
Bitmiyor, bitiremiyorum.

Bitecek, bir gün elbet bitecek.
Biliyorum, inanıyorum.
İnanmasam kat edebildiğim arpa boyu yolun yarısında dönerdim,
Bunu da biliyorum.
Hiçbir şey bilmediğimi bildiğim gibi,
Bunu da biliyorum.

Levent Kuş

Bir Defa Şarap İçmiştim

Bir defa şarap içmiştim.
Delikanlılık çağımın ilk çeyreği
Kokusundan sarhoş oldum,
Fena çarptı namussuz.
Alışık da değilim...
İçmesini bilemedim belki de.
İçtikçe yanan, kavrulan genzim miydi, tüm bedenim mi?
Ya da ruhum...
Yanmanın zevkine kapılmıştım bir kere.
İçtikçe içtim.
Kanmak için içtikçe,
Kanamamanın dipsiz kuyusuna düşüyordum.
Ama tüm bunlar hoşuma gidiyordu;
Sarhoş olmak, hülyalara dalmak,
Yanmak, kül olmadan,
Rezil olmak...
Ah be şarap!
Ne mübarek şeymişsin sen.
Yedi sekiz kış geçti seni içeli,
Şişe kadeh elimden alınalı...
Ama hala sarhoşum,
Hala yazıyorum hatta.
Hala o cürete sahibim.

Levent Kuş

Gelenek

Artık seni ne çok sevdiğimi yazmıyorum kağıtlara.
Bugün şunu yaptım, bunu ettim...
Bir zamanlar şunları yaşadım, bunları yaşayamadım...
Ve bunlar gibi bir sürü saçmalık.
Sonuna da seni sebep gösterdik mi tamamdır.
Sana dair yazmış oluyorum.
Sayende yazmak kalıcı, sevdan ise geçici oldu hayatımda.
Evrim geçirdi sevdan belki de,
Belki bir tutkuya, belki de geleneğe.
Sebebi, başlangıcı, manası unutulmaya yüz tutmuş bir geleneğe.

03:00
12.11.'03

Levent Kuş

İki Gündür

İki gündür,
Gece yarısını iki geçe girdiğim evimin
Şahsıma özel bölümüne çekildiğimde
Seninle baş başa kalıyorum.
Dört tane iki yıldır seni unutamadığımı fark ediyorum
İki gündür.
Birbirimizi toplayıp bir türlü iki yapamadığımızı,
Yapamadığımı, yaptırmadığını hatırlıyorum
İki gündür.
Bunlardan çok daha güzellerini yazmayı arzuluyorum
İki gündür.
Ne de olsa elimden başka şey gelmedi, gelmiyor,
Hayatımın sana dair bölümünde.
Seni gördüm iki gün önce.

Levent Kuş

Köpekler

Bu gece saat geceyi gece gezintiye çıktım yine.
Olmayan köpeğim, olmayan arabamın camından kafasını çıkarmamakta inat etti.
Zaten sevememiştım onu hiç.
Belki de köpekleri sevemedim hiçbir zaman.
Mesela tüylerini biçimli kestirdiği, şampuanla yıkattığı için
Sahibine teşekkür eden sıçan irilerinden nefret ederim.
Ya da şu asalet abidesi, dik kulaklı kurt kırmaları,
Zincirleri ne kadar kalınsa, asaletleri o kadar artan zavallılar hani.
Onlara olan öfkemi acıma hissi örtmüştür hep.
Sokak köpekleri de var nefret listemde.
Kimse aksini kabul ettiremez bana;
Sokak köpekleri, sokak köpeği olmayı kendileri seçerler,
Hatta her şeyden korkmaktan garip bir zevk bile alırlar.
Çeşit çeşit köpek var tabi,
Ama bu üç türe sinirlenmekten diğerlerine fırsat bulamıyorum galiba.
Köpeklerin dışında bir de köpekler var dünyada.
Onlara hissedebileceğim sadece saygı
Saf saygı, katıksız saygı.
Bunların bazıları dedemin ve komşularının ev ya da arazilerini beklerler
Kimileri de çobanların yarenleri,
Koyunların hamileri...
Helal yal yerler yani.
Vahşi doğada, vahşiliklerinden hiçbirşey kaybetmeden, vahşice yaşayanlara ise lafım yok.
Olmamalı da zaten.
Belgeseller dışında öylesini görmedim çünkü.
Görme ümidimi de kaybediyorum yavaş yavaş.
Neredeyse unutuluyordum,
Bu yazdıklarımın köpekler için olduğunu sanıp üzerine alınabilecekler de var.
İşte onlar benim neşe kaynağım.
Hiç güleceğim olmazdı onlar olmasa.

Levent Kuş

Ne Çok Şey Yazmışım Senin İçin

Ne çok şey yazmışım senin için, sana dair.
Aslında toptasam bir defter belki olur.
Zar zor orta bot bir defter.
Ama benim için çok fazla,
Senin için belki de.

"Atma yazdıklarını" demişti adamın biri.
Atmıyorum o günden sonra.
Hatta bu aralar temize falan çekiyorum.
Times New Roman oluyorsun anlayacağın.
Geçmişimi temize çekiyorum.
Çok gülüyorum okudukça bazen onları.
Vay be diyorum, neler yaşamışım.
Neler yaşayamamışım ya da.
Neler hissedip de yaşayamamışım.
Hissetmekten, istemekten başka bir şey yapamamışım.

İzin aldım işten, yeni şeyler yazıyorum.
Sabah mesaiye gitmiyorum nasılsa.
Geceler benim, kalem benim, kağıt benim, yürek benim.
Gündüz yazılmaz, değil mi ya?
Mesaiden gel, sair fiilleri işle,
E sabah mesai var yine.
O arada uykudan önce yaz.
Olacak iş mi? Gece yarısı bile olmamış daha.
Saat şöyle iyice bir ilerleyecek,
Sabaha çeyrek kalacak yani
Komşular ve duygular rahatsız olmasın; kısık bir müzik...
Küllüğe kıstırılmış, kendi kendini içen bir sigara.
Yeterince fırt çekilemediği için yakılan diğerleri.
Tüm bunlar yazmak için gerekli ikincil araçlar.
En olmazsa olmazı ise:
Cemalini gözümde canlandıramamam.

02:00

12.11.'03 Narlıdere / İzmir

Levent Kuş

Neredesin?

Devamlı sorular soruluyor cevabını bilmediğim
Sanki başka diyardayım, hiç görmediğim
Saf saf olmuş ne kadar varsa sevmeydiğim
Bir sen yoksun, neredesin sevdiğim?

İşte orada, şu kırık bankta oturan.
Yok o değil, köşedeki apartmandan çıkan...
Yine hayal, ama şu simit alan?
Hiçbiri değilsin, neredesin sevdiğim?

Göğe bakıyorum; ayda sen, yıldızda sen
Okunan ezanda, edilen duada sen.
Boşa aramışım sırma saçta, kalem kaşta seni ben.
Her yerdesin, sen bendesin sevdiğim

Levent Kuş

Sebebi Sensin

Yeni aldığım teybin kumanda aleti yanımda,
Onun altında okumaya niyetlendiğim kitap.
Yeniden düzenlediğim odamda,
Yatağımın üzerindeyim onlarla birlikte.
Kanepenin, yatağın yerlerini değiştirdim,
Teybi kurdum köşeye,
Başucuma kitapları, telefonu ve küllüğü koydum
Tebdil-i mekan ettikten sonra o ferahlığı yaşamaya,
Niyetlendiğim kitabı okumaya hazırlanırken,
Kucağımdaki kağıtlar üzerinde dans eden kalemi elimde buldum.
Üçüncü sayfa bu satırlarla bitmek üzere.
Sebebi sensin.

02:45

12.11.'03 Narlıdere / İzmir

Levent Kuş

Sen Kimsin?

Az önce bir şeyler yazdım arka sayfaya.

Kime?

Sana.

Sen kimsin ya?

Yanlış anlama kimsin sen yani?

Yani gerçekten var mısın?

Ya da varsan hangisisin?

Yine yanlış anlıyorsun, öyle değil,

Yani yeryüzündeki bilmem kaç milyondan, milyardan hangisisin?

Sen kimsin ya?

Kimsin sen yani?

02:15

10.11.'03 A.M.M. Narlıdere / İzmir

Levent Kuş